

A Pécsi Ítéltábla dr. Horváth Fruzsina pártfogó ügyvéd (által képviselte **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - dr. Gergye Krisztina jogtanácsos által képviselt **alperes neve**(címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2011. november hó 7. napján kelt 11.P.20.557/2011/12. számú ítélete ellen a felperes részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 150.000,- (százötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti keresetét elutasította. A Ptk. 349.§ (1) bekezdése alapján megállapította, hogy felperes az alperes jogelődje által hozott határozattal szemben rendes jogorvoslat lehetőségét nem merítette ki, fellebbezést nem terjesztett elő, a fellebbezési határidő elmulasztása miatt igazolási kérelemmel nem élt, ezért a kártérítési felelősség speciális feltétele hiányában a keresetet el kellett utasítani. Utalt azonban arra is, hogy az alperes jogelődje a felperes adóellenőrzése során az 1990. évi XCI. tv. (régi Art.) rendelkezései szerint járt el, nem tanúsított olyan jogellenes magatartást, amely okozati összefüggésben a felperesnél kár következett be.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát kérte. Az elsőfokú eljárásban előadottakkal egyezően hivatkozott arra, hogy alperes a régi Art. 75. § (4) bekezdésében meghatározott - a határozat meghozatalára nyitva álló - 60 napos határidőt elmulasztotta, a 2003. április hó 16. napján kelt határozatot olyan időben kézbesítette a felperes részére, amikor már vidéken

dolgozott, így nem volt lehetősége a határozat átvételére, és a rendes jogorvoslat előterjesztésére. Utalt arra is, hogy anyagi lehetőségei folytán a határidőben meghozott határozat alapján a tartozást rendezni tudta volna.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a kereset megalapozott elbírálásához szükséges mértékben a tényállást tisztázta, azt helyesen állapította meg, a helyesen megállapított tényállásból érdemben helyes jogi következtetést is vont le, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezésében foglaltakkal összefüggésben a másodfokú bíróság kiemeli az alábbiakat:

Felperes keresetét a Ptk. 349. §-ára alapította, közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítését kérte, ennek körében azonban tartalmilag az alperesi eljárás törvényességének felülvizsgálatát, az állított törvénysértések megállapítását, és ezek értékelését kérte. A közigazgatási eljárás és a közigazgatási határozat felülvizsgálatára azonban a közigazgatási perben eljáró bíróság rendelkezik hatáskörrel a 2004. évi CXL. tv. 109. § (1) bekezdése alapján. A polgári ügyében eljáró bíróságnak nincs törvényi felhatalmazása annak vizsgálatára, hogy a közigazgatási szerv a reá irányadó szabályokat általában betartotta-e, a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti perben eljáró bíróság csak azt a konkrét jogszabálysértést, tevékenységet vagy mulasztást vizsgálhatja, amellyel okozati összefüggésben a felperes a kár bekövetkeztét állítja. Felperes 500.000,- forint összegű kárigényét arra alapította, hogy a jelen perben még alkalmazandó régi Art. 75. § (4) bekezdésében meghatározott - az érdemi határozat meghozatalára nyitva álló - 60 napos határidőt az alperes elmulasztotta, 60 nap eltelte után a határozat meghozatalára nem volt lehetősége, ezért e törvénysértően hozott határozat végrehajtása is jogszabálysértő volt, az alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben felperesnél a végrehajtott összeg kárként jelentkezett. A fent kifejtettekre tekintettel e kárigény tekintetében ezt a mulasztást, és az ezzel okozati összefüggésben állított kárt vizsgálhatta a polgári bíróság, arra nem volt lehetősége, hogy a határozat meghozatalát megelőző eljárást, a felperes által állított szabálytalanságokat vizsgálja. E kárigény azonban az elsőfokú bíróság helyes jogi álláspontja szerint alaptalan, mert a felperes a fizetési kötelezettséget keletkeztető határozat elleni rendes jogorvoslatot - melyben a 60 napos határidő túllépésével meghozott határozat álláspontja szerinti jogszabálysértő voltát sérelmezhetne volna - elmulasztotta.

Tévesen hivatkozott a felperes arra is, hogy a rendes jogorvoslatot az alperes jogelődje hibájából mulasztotta el, és ezért e mulasztás megalapozza kárigényét. A

felperes a 2003. január hó 14. napján kelt módosító jegyzőkönyveket 2003. január hó 30. napján átvette, tudomással bírt arról, - a jegyzőkönyvben foglalt záradék alapján - hogy az adóigazgatási eljárás az Art. 75. § (4) bekezdése szerint 2003. január hó 30. napjával megindult. A felperes személyi körülményei, tartózkodási helye megváltoztatásakor a folyamatban lévő eljárásra tekintettel a postai szolgáltatótól igényelhetette volna a jelen ügyben még alkalmazandó 2011. évi XL. tv. 21. § (2) bekezdése és a 254/2001.(XII.18.) Kormányrendelet 30. § (1) bekezdése alapján, hogy a postai szolgáltató a küldeményeket az igényelt új címre kézbesítse ideiglenes távolléte időtartamára. A felperes e lehetőséggel nem élt, ha pedig az Art. 77. § (1) bekezdése alapján szabályszerűen kézbesített határozat tartalmát saját mulasztása folytán nem ismerte meg, az ebből kárát viselnie kell.

Megjegyzi a másodfokú bíróság azt is, hogy felperes ellen a végrehajtási eljárás 2004. április hó 8. napján megindult, felperes 2004. április hó 13. napján a végrehajtók helyszíni eljárása folytán az eljárásról tudomást szerzett, ezért - az akkor folyamatban lévő végrehajtási eljárásokban alkalmazandó 2004. évi LXV. tv. 17. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel alkalmazandó 1957. évi IV. tv. 47/A. § (2) bekezdés 2. fordulata szerint a jogerőssé vált határozat alapján indult végrehajtási eljárásban történő tudomásszerzéstől számított 15 napon belül kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelmet terjeszthetett volna elő akkor is, ha a kézbesítési vélelem beálltától számított 6 hónap eltelt. Felperes ilyen kérelmet sem nyújtott be.

A felperes további kárigénye 6.000.000,- forint elmaradt jövedelem megfizetésére irányult hivatkozással arra, hogy az alperes által indított végrehajtás miatt az ingatlanára bejegyzett teher folytán vállalkozását nem tudta beindítani, tehermentes fedezet a szükséges hitelhez nem állott rendelkezésére. Nem vagyoni kártérítésként 50.000.000,- forint megfizetését kérte, mivel álláspontja szerint a jogszerűtlenül, határidő lejárta után meghozott határozat folytán egészségromlása következett be, illetve büntető eljárás hatálya alá került. A felperessel szemben a végrehajtásra jogerős - és e perben nem felülvizsgálható - határozat alapján került sor azért, mert a felperes a jogerős határozattal megállapított adótartozását nem fizette meg, így e kárigénye sem áll összefüggésben jogellenes alperesi magatartással.

Az eredménytelenül fellebbező felperest a másodfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése szerint perköltség megfizetésére. A felperes költségmentessége folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket, a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint 14.§-a alapján az állam viseli, és ugyanezen jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel nem lehetett a költségmentességben, azaz a Jst.11/A-§-a szerint támogatásban részesült, 100%-os mértékben pervesztes felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának megfizetésére az ellenérdekű felet - alperest - kötelezni.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné Dr. Antók Éva s.k. előadó bíró,
Dr. Zóka Ferenc s.k. bíró